

til, hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) —, at det ikke kan være rigtigt at lade Communalbestyrelserne faae en saa ubunden Frihed til i Forbindelse med den administrative Statsmyndighed at bestemme, hvor høit de maae bestaae Borgerne i communale Anliggender. Det er muligt, at de derved kunde komme til ganske at forrykke det Forhold, som Staten maatte ønske opretholdt, for i de forskjellige Communer at bevare den tilhørlige Skatteevne for Statens Bedkommende, og jeg troer ikke, at det Tilsyn, som i den Retning skal udøves fra Statens Side, bør være et Tilsyn igjennem Administrationen, men et Tilsyn igjennem Lovgivningsmagten. Jeg troer, det bør ved Lov bestemmes, hvor vidt Communerne maa kunne gaae i at anvende communale Midler og i at udskrive Skat til forskjellige kommunale Diemed. Jeg tør ikke aldeles bestemt paastaae, at den omhandlede Bestemmelse strider imod Grundloven, men det er forekommet mig tvivlsomt, og derfor har jeg villet udtale min Mening derom ved denne Behandling. — Sagen er jo i det Hele saa vidtløftig behandlet, at jeg endnu kun skal berøre et Par Punkter, som jeg fra mit Standpunkt finder det absolut nødvendigt at gaae ind paa. Der er ikke i dette Lovudkast givet nogen Myndighed til at opløse Communalbestyrelsen, hvorimod der er givet Indenrigsministeriet Myndighed til at kunne straffe med Milet de Medlemmer af Communalbestyrelsens Fleertal, eller af Communalbestyrelsen i det Hele, der maatte gjøre sig skyldige i nogen lovstridig Handling i deres Virksomhed som Medlemmer af Communalbestyrelsen, og ved Siden deraf har man i § 9 foreslaaet, at Raadstuemøderne samt extraordinære Sammentalbelsler af Borgerstabet skulle bortfalde. Det forekommer mig nu, at man baade fra Statsmyndighedens og fra Borgernes Side maatte ønske, at der enten blev givet Raadstuemøderne en bedre Organisation og en mere bestemt Indflydelse, eller at Regjeringen maatte kunne opløse Communalbestyrelserne; thi ellers kan det paa den ene Side blive Tilfældet, at en Communalbestyrelse kan fortsætte sin Virksomhed i en mod Ansuelserne hos Fleertallet

af Borgerne aldeles modsat Retning, og paa den anden Side kan Statsmyndigheden faae en saadan Vanstæthed ved at komme til Rette med Communalbestyrelsen, at det næsten bliver en Umulighed, at Communes Anliggender kunne gaae deres gode rolige og jævne Gang. Det vil, forekommer det mig, være det Rigtigste her, ligesom ved andre repræsentative Forsamlinger, at forbeholde sig en Oppløsningsret, og derimod ikke indlade sig paa at underkaste Communalbestyrelserne et Straffeanvar ligeoverfor den administrative Statsmyndighed; thi man kan dog ogsaa tænke sig, at Uretten laa hos Indenrigsministeriet. Hvis man imidlertid ikke vil gaae dertil, forekommer det mig, som sagt, at det kunde være rigtigt at forbeholde Borgernes store Mængde en større Indflydelse paa Sager, der have en afgjørende oeconomic Betydning for Kommunen. — De øvrige Punkter, jeg kunde have ønsket at omtale, ere tildeels allerede blevne drøftede fra flere Sider, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg endnu engang skal tilføie, at naar der ikke kan gjøres Forandringer i den af mig antydede Retning, agter jeg at stemme imod Sagen i dens Helehed.

Carlsen: Der er et enkelt af de Forhold, det foreliggende Lovudkast omhandler, som jeg ikke troer er behandlet med den ønskelige Klarhed, og da jeg ikke har hørt nogen af de foregaaende Talere yttere sig derom, har jeg fundet det rettest allerede nu at gjøre opmærksom derpaa, idet jeg imødeser, at den ærede Indenrigsminister maaskee vil erkjende, at Lovudkastets Redaction, vedrørende dette Punkt, behøver nogen større Klarhed. I modsat Fald vil jeg reservere mig i sin Tid at stille Endringsforslag derom, og det er derfor, jeg allerede nu bringer Sagen paa Dntale. Ved Loven af 22de Marts 1855 om Sogneforstanderskabernes Sammensætning er det bestemt, at Beboerne i et Landdistrict, som hører ind under en Kjøbstads Fattig- og Skolevæsen, have Ret til at vælge en Forstander for Districtet, som da har Sæde i Fattig- og Skolecommissionen i Vhen. Tager jeg nu Lovudkastet for mig, finder jeg i dets § 2 en fuldkommen klar og